

Totes les pel·lícules tenen un final infeliç

Matias Vallés

La numerologia és l'alquímia de les matemàtiques. Al seu lloc, el 7 és un "numerus erectus" després dels panxuts 5 i 6. També és una xifra en guàrdia, una grua que comença a construir la casa pel terrat. Defineix la perfecció pitagòrica, les notes musicals i els pecats ca-

infeliç.

7.2 Anar al cinema és el nostre únic acte social. Solament aguantam els nostres semblants a la foscor.

7.3 Les pel·lícules són tan imperfectes o setmesones com nosaltres. Ens reivindiquen. Ni tan sols hem de replicar a les beneïtures que escoltam a la pantalla.

Lector.

7.6 Hi ha centenars de pel·lícules deu, aquestes masterpeces de què tothom parla però quasi ningú ha vist. És molt més difícil trobar pel·lícules set, obres mestres del caramull. Així i tot, aquestes mediocres genialitats són més reconfortants. La meua "set" preferida no és aquesta bajanada de les núvies

Siete días de Mayo

pitals. El cinema és abans el Setè Capital que un Setè Art a l'espera d'un Setè de Cavalleria. Allà van set raons per seguir pecant o, com diria Mae West, "deixa de parlar dels teus sis peus, i parla'm de les teves set polzades":

7.1 Veure una pel·lícula és el més proper que arribam a canviar el món. Per això mateix, totes elles tenen un final

7.4 El cinema no dignifica l'ésser humà, el plastifica fins dins el seu embolic de cel·luloide. En una pel·lícula, la mateixa angúnia és de plexiglàs. "Fast feelings" per a l'era del "fast food".

7.5 A una pel·lícula sempre hi ha algú més desgraciat i més vilà que nosaltres. I ambdós poden ser redimits, bé es tracti de *Forrest Gump* o d'*Hannibal*

i dels germans, ni el setè segell, ni la fotogènica *Seven*. Em quedo amb *Siete días de mayo*, perquè té la temperatura exacta del bon cinema.

7.7 A la pantalla, i solament allà, el bufó pot conquerir la princesa. A la vida que anomenam real per creure-la'ns no val la pena ni intentar-ho, a part que abunden els bufons i escassegen les princeses. ■